"המצב כרגע הוא שאנחנו מפסידים"

הכשלון המאסיבי: מדינת ישראל היא האיום הגדול ביותר על העם היהודי, שפורסם במהדורה זו

בלי קשר לזיכוח המתנהל בדבר התוצאות שנמצבו של ראש הממשלה, אריאל שרון, אמותית. ליעדיה בנו, אי אפשר להתעלם מהשאלה שהלפה מן הסתם בראשו של כל אדם המאמין בהשי נתה שרטיה: למה האירוע המחיר קרה עכשיו ולא לפני חצי שנה?

בקיצ אלו, שהבגרות ראש השב"כ, יובל דיסקין, "יזהלו למותו של ראש הממשלה" בתקופה שלפני ההתנתקות, ואצל אנשי "זה לא תהיה" - עילה השאלה הב"ל בדיעות רבה יו תר.

לכאורה נראה כאן שה "רצה" שהתיה התנתקות ויעשה שר מיש אינסטרומנטלי בתמונתיו ובאופיו של אריאל שרון, כדי להוציא לפועל את תוכניתו. ויתה, לאור השלמת המהלך, נתן אריאל שרון, לכאורה, ככלי אין תפץ בו.

הבנה מזאת של הקב"ה כבר ראינו, הן לשבוה הן לרעה. עוד בתורה אנו קוראים שה אומר למשה: "נקם נקמת בני יש ראל מאת המריינים אחר תאסף אל עמי". למשה רבינו נתר עוד תפקיד שייעד לי הקב"ה, שלאחר ביצוע הוא ימות.

להבדיל בין המצוי לבין הנכסא, באגרות הקודש מסופר על מישהו, שבדרכו מארץ ישראל לאחד הוירות בית המקדש עמד גל לשבעו. רק בזכות מעניו "במדוקה אני שאלקידם של אלו אין נבחרתו אלא במים... אם נבחר הוא יעלה ליבשה ויעשה עמי מלחמה", הוא קיבל רחיה של גוד הרין היתוש המפורסם נבנגס למוחו.

עד נאן אין כל הירוש. מקבלים אנו שאין אדם נוקף אבב עו למוה עד שמכריזים עליו מלמעלה. ברור לחלוטין שהתנ נתקות לא היתה יכאת לפועל אלמלא רצון ה'. גם אם שרון היה נשאר בריא ושלם בהיום הזה, היינו יודעים שההתנתקות היא נזירת שמיים. האירוע המחיר רק אמור להסב את תשומת ליבנו ולהזכיר לנו שיש מנהיג לבירה. עתה עולה ביתר שאת השאלה הגדולה: למה עלי מה עשה ה' את לנו?

אם יתבוים מתוך נקודת ההנחה שקם ישראל נמצא בתהליך של גאולה, ההסבר צריך להתבייע במה ההתנתקות מקדמת את תהליך הגאולה.

בציבור הדתי־לאומי בתקופה שרום ההתנתקות, ניתן היה לזהות נאיביות מסויימת בנוגע לעם היהשב בצית. מיצג נאמן של הגישה היה יעודנו הרב שלמה אביעד שליט"א, לימוד הי כות הראי בפני עצמו) על עם ישראל ומדינת ישראל נרס לעיזוחון מסוים, דומה לזה ששרר בירושלים שלפני החורבן. ניתן לזהות קוי דמיון רבים בין האמונה כאילו בית המקדש לא יכול להיחרב, לאמונה שגוש קטיף לא יפונה.

ההתנתקות שרשה את הקלפים. היום אנחנו יודעים בריוק לאיזה שפל מוסרי העם יכול להידרדר. היינו שם וראינו אחים עם המבט האטום בעיניים. ראינו את הלהטה הפסיכולוגית שהפעילה הממשלה נגד תושבי הגוש, כדי לאלצם להתפנות. ראינו את חברי הכנסת מרימים את ידם לתמוך בזיוף־של סי. ראינו את הסטה הפרועה בתקשורת. ראינו את אבירי זכויות האדם בבית המשפט העליון מיישרים קו עם סרנספר גד עני.

עכשיו לא יכולים לספר לנו סיפורים על דור גדול שנפשו צמאה לאמיתות גדולות, כאילו של"אמר הדור" יש רלוונ סיות מסרטת לדור שהעומק המחשבתי שלו נע בין ריאליטי TV ל־SALE בסיבי המדינה. לא יכולים לבוא ולספר לנו ש"באהבה נגעה". לא יכולים לגנן לנו בכינוריות: "עם הבצה לא מפזר מדיך ארוכה" כשהספינה שלנו טובעת. עכשיו אנחנו יד רעים היסב "בי מעני להיולים במלך".

מהגולת כאן מלחמה על ליבו של העם והמצב כיגע הוא שאנחנו מפסידים. אם התמנון רבי־ראשים של האליטות הישנות בתקשורת, בבית המשפט העליון, באקדמיה, במשטרה, בפרק ליסות ובפוליטיקה הצליח לגרום להתנתקות לעבוד בשתיקה ולצייבור לראות באריאל שרון רמות אב, את וסיכון הוא שלא הצליחו להעריד אלטרנטיבה ראויה שתשיב מלחמה שיגרה.

הסיבה לכישלון הזה היא, שניסינו לעשות את "אנשי־שר" להילחם כלי דיבי מזוהה. הפור להצביע על אישים תוסי עות במדינה, שיתק אותנו: עיקר את יכולת המאבק האפוסיבי השאיר אותנו חבוטים, מרסמים ומשלמים "באהבה נצחה".

על הגאולה נאמר בירמיה: "ולקחתי אתכם אחד מעיר ושי נים משפחה" ובגמרא ניתנו שני הסברים לעניין. ריש לקיש הסביר, שלגאולה יבוו רק מיעוט מתוך עם ישראל, בדומה למה שקרה ביציאת מצרים, שיצאו אחד מחמש. ר' יחנן הזדעק לעו מתה "לא נתנה ליה למירמר אחרית לוקי לבי, אלא "אחד מעיר" מזכה כל העיר "שנים משפחה" מזכין כל המשפחה".

שני הסברים אלו הם בעצם שתי אופציות התלויות במצבנו הרוחני של העם. במי מדרה הגאולה "יכו - אדישבה לא זכו - בעיתה".

השקון הביולוגי של העולם הזה לתקוע וקול תתוי נשמע בארצנו". לא נותר לנו הרבה זמן לבחור בין האופציות. התהנ תקות סימנה לנו מי האחד ומי העיר, מי השניים ומי המשפחה. האם באמת איכפת לנו מעידנו וממשפחתנו, עלינו להתחיל לפ עול ברציונת כדי שהסברו של ר' יחנן יהיה האופציה הבחירית.

אחרי שהתוסיה לנו כל הידע הזה בכליבר הרבה מכאוב, לא חבל שלא נשתמש בו.

שמחה רוזמן

סמורנסקי בקקלוסה למשפחות באוניברסיטת "בר־אילן" והתלמיד המבקן רי־בדה לתורה של האוניברסיטה

"היתה יהודה לקדשו"

לפני כשלושה שבועות, כשהתפוצצה מהלומת אל־אקצה "אמנה" הרב יהודה רוזנברג ז"ל, נסעו כמה מבי חריו הקרובים לציון הרשב"י במירון לעורר עליו רחמים רבים.

היו שם, בין היתר, רבה של רעננה, הרב יצחק פרץ, הרב אפרתי לפרידות, ר' משה בר־לוי הרב יהושע זית - כולם שלי"א. באחד הרגעים, לאחר סיום אמירת כמה פרקי תהילים, פנה הרב פרץ לבר־לוי והפציר בו: "תגיד פרק תהילים, אבל כמו שיהודה היה אומר".

יהודה ז"ל, שמותו והתנהגויות לא הסגידה את עצמת דבקותו הכמעט בלתי מוסברת ביהודיו של עולם, היה איש של תפילה. שכל עצמותו היתה בבחינת "שפכי כמים לבך נוכח פני ה'". ככזה תיכבן באמירתו לשתוה "מכון תפילה". "שהיי אין זה כה שפוט להמשלל. צריך לדעת איך לעמוד לפני הקב"ה. וכמי שהתבטא הרב אליעזר בר־שאול זצ"ל, "תפילה זקוקה לאדם טהור".

יהודה ז"ל היה קדוש וטהור בלי שום מרכאות. כראש אולמנה לבנות הקפיד על שמירת הענינים ולא רבק בו רבב ב"לא תתודר".

זכה בעיטה "לקיי החיבוד הדתי" בפרט אישי, אמנו. אין רבים כמותו, שיש להם הבלים לחבר את הדור.

הם היו חבורה: הרב יצחק פרץ, הרב יונה דברת, הרב אפרתי לפרידות ר' משה בר־לוי, הרב שלמה אריאל, הרב צבי פוגל הרב יהודה רוזנברג. חבורה של תורה. הם שקעו שיעורים מפי הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל. הרב מאיר הרש זצ"ל, המשגיח הרוחני של ישיבת "חברון" ואחר כך ב"עטרת ישראל". מהרב שלמה הלבה זצ"ל, שריד למשגיחי הדור שהלך וישיעורים בגמרא השקפה אבל הפה"ג מהרב מרדכי אחדוי שליט"א, ראש ישיבת "עטרת ישראל".

סמוך לשידיעתו הצבאי הלך להתבשם מדיוקו של רבי אליהו לפרעו זצוק"ל בספר חסידים וכל ימיו, מאז, חתר רק לסביבה של תלמוד וקדושה.

בימי חמישי בלילה היה זוג גמרא בביתו של ברלוי, שנמשך עד שכלו כחותיו. ובאותם לילות, לעיתים, כבה מראותם, בשעה שהיתים לאחד הנות היתה מתפרצת. מפיו ולבו של יהודה שיחה שהסבה לדיקה, "שמשתגם לשני ה' אלקיכם". ועכשיו בסערל ממש עם כל המהלה של מעלה.

"אתה יכול לדבר אלי בעברית"

תנועה מאחדינו יראיים יחסרי יהיסיות יחסרי לבד שבה על המבצעים שלים בשמונת ימי חג, ריבוא את אחיי יחסרי יהי רב רבות בעיי ישראל יישמרי.

שני מפגשים שהיבי רק היו רדבר של מרכז תריאביב. היא יהא השליחת המרכזי של תב"ד בתל־אביב רבתי. יחסיי נחמי שליב"א ולצות עיתי.

הללי יצבינו ב"ח תנועיות בתחבי יעיי ומרכזי חשבונית. תעבי ביה המרכזית ותקבל על במה עמדת בביטי יייננות ימחי ערב חד ליקו את נחית התנועה האת אישי ציבור ממנהיגים שונים. מאיי מתושבי העיר השתתפו במעמד הזה. יקרי. סיבתי בפוגניות יבי מייתנועה ויחשמוקר היתה גדולה.

באחד העדבים, שמוד למועד ההתלקה, התקדבה קבוצת סיום לאחר התנועה. פניהם צבעות, בגדיהם משונים והיבדים שבה מעיידי שחר. הם היי כ12 איש ואשה, חלקם יציבי יהיסיי חזותם ויהיהדית אינה בידוד. אחד השליחים יבר יהסיי נתביוש לשוחח עם הקבוצה, ולתרגע אותי ולהבטיח שמעמד ההתלקה יא יימגע. ובעוד השליח מדבר יהסיי עם חבר הקבוצה המבוגרת לבי שמדה ללעובד. מחלקת הדיוחד בעיריית תל־אביב. הא מבי גם לאחת הצעירות, שהביבר היא ביתה במו לכל הבריי - בשאלה בי שהי תשובתה היתה: "אני אתה יכול לדבר בעברית. שבי אדי יחשם הזה ניתן לי על־שם בתו של הבעל־שם־טוב. ראשי ליבוי "אש. ריי, למרי, משפחתי גרה בשכונת "בית ישראל" בירושלי ימשם הגעתי לכאן.

לבו של השליח המהיר פעימה אך כלפי חוץ שמר על איפול יי משיר בשיחה עמה בשתן לבבי בדי לשוחח אתה להמשך היותרות מתוך למפגרת רקבוצה.

ובכל מפקה, כל מי שיש לו שביב של מידע על אותה אחי מס בונת "בית־ישראל" יעל משפחתה, מתבקש "פנות לכתוב שהיית אלי. E.MAIL בתתית העמוד.

יחיד אבדה־כלה. תרשראלים הגר בירושה באחד הרחובות הסמר כים לביהכ. היחד השמחה בכל יגראי לחסדי בית. כל תנועה הוא מתייעב ליד התעבייה בשיעתיים לפני התחילה. היחד ונרגש לקראת הרגע הגדול. כאשר פרצחים בשירי התן ויחיקים יחיי - אנו יכולי בעננים ממש. נחדה שפוכה על פניו.

בנר השמיני אבריהמלה ממצה כל שניה ונימי עריי בי בכד שחר לך ומסתיים האירוע - פניו אוספות עצבות.

אמנם, באשר עמדי הכל רעזב את היכול. נגש אבריהמ אל הרב נרלצבי ובתגעות יחיים ביקש לרחיות לי על שדיבר אתו בכוונות הזג ואחר "אמר": "בקשיי הכל הסתיים ראי יתר תנועה. אני חלך בעת רביתר ליקר ולא אקום עד תג התנועה הבא".

חיים של נשמור תעזור.

■■

רעיון לצימצום הוצאות החתונה

בספר "בישהרון מלך" וכל עניני אירוסין ונישואין, פרשת ויגש נאמר:

ייש ריבוא את המפרסם בשם "סעודת רבי עקיבא איגר", שהוא סעודה שחיתיים והקרובים ממקומות רחוקים שקשה עליהם לחש תתף בשמחה בגופם, חגגים במקומם בעת החתונה, ונקראת בן משום שבתור הבור היא עמה שמובא בתשובה רבי עקיבא איגר, שכתב לי ריחי הגאון רבי בנימין הלוי ואלה איגר זצ"ל לקראת חתונתו חל"ו עבירנא יומא שבא לרבנו, היום יום המובל לאפריינר בן אחר תי תביבי כלבבי, אשר אקוה כי ימלא היום כאשר נועד, חכמי העיי שר כולם מפגרים חתגנים מראי יומא, כולם קרואים והלבים בחולך בחליל בעזרי אהבתם אליי, על המשתה אשר עשיתי להם. מלונו שמחים בשמחתך אוכלים ושתים תמא וחיא לך בן אחות גילת לבבי, משרשי ישמחתך וסר עכל. ואכן, כתב לו הגרעק"א זצ"ל מכתב בחודה ח"ל: לבבוד מר חדרי ומסרסי, מיודעי אלופי הגאון ר' בנימין הלוי נ"י. תודות אלף אל אדוני על הדבר אשר עשה לשי מה בימים שמחת בשמחבי, חוא את נאמן על עזוז אהבתו וכו עכל"ך.

יכזה מדבא בקונטרס אמרי שפר, כשהבניס הרה"ק ר' יצחק אייי יק מספינקא זי"ע (בעל החקל יצחק) לחופה את בתו של הגה"צ ר' אברהם אביש הורוביץ זצ"ל הי"ד ואביו של כ"ק אדמו"ר ר' שמואל צבי מספינקא זצ"ל, שלח סכום מיתר לירושלים, בציווי למחב - בו הוא מבקש שיערכו סעודה של מצוה באותו יום, ויזמנו אליה איזה אנשים הגונים מאחרבי ביתו, שישמחו אי בים שמחתו, ויבר כו את הזוג שיהיה זיווגם עולה יפה, ויהיה בשעה טובה ומצלחת, ויזכה לראות נחת מהם ומכל יצאי חלציו ע"כ. ובספר כתוך שם סוב מובא בשם רבינו הבעל שם טוב הק' ז"ע, שאמר מזה"ק: השמחה שיהודי שמח בשמחת יחדי אחד והברכה שמבורכ, מתקבל אצל השי"ת בתפילת רבי "שמעאל בהן גדול בסידים הקדשים".

schiffs@013.net.il

עורכת המוסף: לימור גריים זוהר Email: qazim@hotmail.com ■ עיצוב גרפי: עפרה נתן ■ מגובות: ת.ד. 57010 תל אביב 61570